

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.453 van 21 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat L. VERHEYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 14 maart 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 17 maart 2008.
 2. Op 25 maart 2008 legde verzoeker een verklaring af bij de Dienst Vreemdelingenzaken die door hem werd ondertekend. Het dossier werd daarna overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd op het Commissariaat-generaal gehoord op 7 mei 2008 en 3 juni 2008.
 3. Op 12 juni 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van

de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 juni 2008 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische moslim te zijn van Arabische origine, de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1973 in Homs. Vanaf maart 2006 werkt u voor het communicatiebedrijf Hamsho en verwerft u de exclusiviteit voor de verkoop van telefoonkaarten voor heel de kust van Lattakia. Na zes maanden sluit u een overeenkomst met (M. H.), een alawi aan wie u de regio Jablé doorgeeft en met wie u verder samenwerkt. Een zeer goede vriend van u, (K. H.), die een GSM-winkel uitbaatte werd gearresteerd. Hij werd ervan beschuldigd op een internetsite gesurfd te hebben en lid te zijn van de verboden partij, het Nationaal Bevrijdingsfront van Abdul Halim Khaddam. In oktober of november 2007 kwam zijn moeder bij u langs op kantoor u smeken voor hulp om informatie over haar zoon te bekomen. Uw zakenpartner (M. H.) zag haar huilend uw kantoor verlaten en u vertelde hem de reden en vroeg of hij niet kon helpen. Op 1 februari 2008 contacteerde (M. H.) u voor een bestelling: hij wilde dat u voor 4 miljoen lires bestelde waarvan hij één miljoen cash zou betalen. U kon 2.750.000 lires betalen plus zijn miljoen en dus plaatste u die dag een bestelling van 3.750.000 lires. Op 2 februari 2008 begaf u zich naar de hoofdzetel van Hamcho in Damascus. U bent nog in Damascus op 3 februari 2008 wanneer (M. H.) u belt om te zeggen dat de waren gearriveerd zijn. Die waren komen toe in een bureau dat enkel cash geld accepteert in ruil voor de goederen. Uw zakenpartner gaat naar uw secretaresse aan wie u opdroeg uw 2.750.000 lires uit de koffer te nemen voor de betaling van uw deel. U belt (M.) en hij verkoos de waren die hij intussen had mee te nemen naar hem zodat uw secretaresse niet zou moeten wachten. U ging akkoord maar vroeg hem uw waren de volgende ochtend te brengen. Op 4 februari 2008 keerde u uit Damascus terug naar Lattakia en merkte dat (M.) uw waren nog niet gebracht had. Na telefonisch contact stelde hij u voor uw waren zelf te komen halen. U sprong in uw wagen en bij aankomst deed uw zakenpartner of hij niets afwist van uw waren. Hierop vroeg u hem buiten te komen maar u merkte dat hij een wapen droeg. U eiste uw waren terug en bedreigde hem en hij schreeuwde. Toen er mensen kwamen kijken, zei hij dat u het regime aan het beledigen was waarop u naar huis terugreed. De volgende dag stond u op uw balkon thuis na te denken toen er twee wagens in uw straat kwamen rijden die voor uw gebouw stopten. Vier personen stapten uit, twee posteerden zich voor uw gebouw en twee stapten in het gebouw. U besepte direct dat het voor u was. Toen er geklopt werd, deed uw moeder open en direct kwamen er beledigingen. Uw broer (S.) die die dag in Lattakia was kwam kijken en de mensen dachten dat u dat was waarop ze hem sloegen. Nu was u zeker dat ze voor u kwamen en u sprong van het balkon en vluchtte weg. U ging onderduiken in een leegstaand huis van uw vriend (K. O.). Via hem bleef u op de hoogte van de verdere gebeurtenissen. Hij zei u dat ze uw kast hadden opengebroken en twee GSM's meegenomen hebben, geld, een lamp die u cadeau had gekregen van (K. H.) en documenten die zich in die kast bevonden. De moekhabarat kwamen u nog zoeken en ze namen uw broer een paar keren mee om te zo te achterhalen waar u zich bevond. Op 25 februari 2008 reed u van Lattakia naar Tartous. Daar nam u een bootje naar het eiland Arwad. U nam een boot en stapte in zee over op een andere boot. U ging aan wal op 14 maart 2008. U verklaarde zich vluchteling in België op 17 maart 2008.

B. Motivering

Na uw gehoren op 7 mei 2008 en op 3 juni 2008 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om volgende redenen.

Vooreerst legt u geen enkel document of ander bewijsstuk neer dat uw vluchtrelaas ondersteunt. Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam.

Met betrekking tot uw identiteitskaart legde u vreemde verklaringen af: tijdens uw eerste gehoor beweerde u begrepen te hebben dat de moekhabarat uw identiteitskaart confisqueerden op 5 februari 2008. Het document zou zich bevonden hebben in de kast die ze opengebroken hebben thuis bij u in Lattakia (Gehoorverslag CGVS, 7 mei 2008, pp. 9-10). Bij uw herconvocatie legt u uw originele identiteitskaart plots voor en stelt dat dit bij uw broer (S.) in Damascus lag omdat u het daar gedeponereerd had sinds u uw rijbewijs wilde hernieuwen en zo een hernieuwing in Damascus gebeurt. U had uw identiteitskaart en uw rijbewijs twee maanden voor uw vertrek bij hem gedeponereerd (Gehoorverslag CGVS, 3 juni 2008, pp. 2-3). Nochtans heeft u dit niet verklaard bij uw eerste gehoor: u stelde op de vraag waar uw legerboekje zich bevond dat zich dat bij uw broer (S.) in Damascus bevond. Op de vraag waarom, stelde u dat (S.) voor u het nodige regelde toen u in Saoedie Arabië verbleef en dat u in het algemeen papieren van waarde bij (S.) gelaten had. Op de vraag welke papieren van waarde (S.) dan nog had, luidde het vervolgens ineens dat hij alleen dat had want hij had het geld betaald voor het afkopen van uw militaire dienst (Gehoorverslag CGVS, 7 mei 2008, pp. 10-11). Met betrekking tot uw rijbewijs verklaarde u tijdens dat eerste gehoor nog dat u "dacht dat u een rijbewijs had". U beweerde tijdens dat gehoor ook nog dat uw vriend (K.) een fotokopie had kunnen maken van uw diploma en dat hij bij uw bedrijf Hamcho geweest was voor een bevestiging dat u daar gewerkt had. Het origineel van uw diploma afhalen kon niet, het zou afgehaald kunnen worden als u uw identiteitskaart zou hebben. Op de vraag van welke documenten u zeker was dat uw vriend ze kon opsturen, somt u achtereenvolgens op: uw universitaire diploma, een document dat u voor Hamcho werkte en uw rijbewijs (Gehoorverslag CGVS, 7 mei 2008, pp. 9, 15). Bij herconvocatie legt u een reeks documenten voor: uw originele identiteitskaart, uw originele legerboekje, uw internationaal rijbewijs, een gecertificeerde kopie van uw binnenlands rijbewijs, een envelop waarmee deze documenten vanuit Duitsland naar België verstuurd werden en tot slot een vertaling van uw diploma. Met andere woorden niet de documenten waarvan u beweerd had dat uw vriend ze zeker kon opsturen: niet de kopie van uw diploma noch het origineel, geen document van het bedrijf Hamcho en niet uw originele binnenlandse rijbewijs. Met betrekking tot uw originele rijbewijs, denkt u dat uw broer (S.) het heeft maar niet meteen kon vinden, met betrekking tot uw bedrijf poneert u dat uw broer er niet in geslaagd is er een document van te bekomen en dat uw vriend (K.) er geen kon bekomen omdat hij te laaggeplaatst was, met betrekking tot uw diploma luidt het nu dat u zich persoonlijk naar de universiteit dient te begeven om voor afgifte te tekenen en u geen kopies wilt geven omdat u verkiest originelen te geven (Gehoorverslag CGVS, 3 juni 2008, pp. 3-4, 13). Het feit dat u eerst aangeeft dat uw identiteitskaart geconfisqueerd werd en dan naderhand bij voorlegging ervan plots weet dat u dat toch aan uw broer bezorgd had voor een hernieuwing van een rijbewijs daar waar u tevoren gesteld had dat die broer enkel uw legerboekje maar had, kan niet ernstig genoemd worden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u overigens verklaard dat u uw identiteitskaart thuis had achtergelaten, wat weer een andere versie is. U stelde daar tevens dat u uw internationale paspoort in Syrië achtergelaten heeft, daar waar u voor het Commissariaat-generaal in beide gehoren beweerde dat het geconfisqueerd werd en dat u dat reeds in Syrië wist, hetgeen niet hetzelfde is (Verklaring DVZ, 25 maart 2008, punt 21, Gehoorverslag CGVS, 7 mei 2008, pp. 9, 15 en 3 juni 2008, p. 4, 13).

Het volstaat overigens niet een vrees in te roepen, u dient ze ook aannemelijk te maken. Een verdere reeks onwaarschijnlijkheden ondermijnen de geloofwaardigheid

van uw relaas. Allereerst zijn uw verklaringen met betrekking tot het tijdstip van arrestatie van uw vriend niet eens eensluidend en verre van precies: tijdens uw eerste gehoor plaatst u deze arrestatie in het jaar **2006** en bij de herconvocatie doet u er eerst het zwijgen toe om vervolgens midden **2007** te poneren. Op de vraag of u niet specifiek kan zijn, beweert u dat u het zich niet herinnert. U beweerde nochtans dat deze man zoals een broer voor u was en dat u zo close met hem was dat zijn mama u inlichtingen over hem kwam vragen. U bent de dag van zijn arrestatie zelf naar zijn winkel getrokken waar u uit eerste hand van zijn collega winkeliers het relaas van zijn arrestatie hoorde. Aangezien deze arrestatie geen detail betreft uit uw asielrelaas maar de kern van uw relaas raakt is het bevreemdend dat u zo vaag blijft omtrent de datering overwegende dat de arrestatie van deze quasi "broer" toch een manifeste afwijking op de alledaagsheid vormde en van determinerende invloed moet geweest zijn op uw verdere leven (Gehoorverslag CGVS, 7 mei 2008, p. 11 en 3 juni 2008, pp. 9-10, 6). Met betrekking tot de poging tot arrestatie van uzelf zijn uw verklaringen evenmin gelijklopend. Tijdens uw eerste gehoor beweerde u dat er direct beledigingen waren toen uw moeder de deur open deed "Jouw zoon, beest, **we zullen uw zoon leren hoe het regime te beledigen**", dat uw broer (S.) vervolgens kwam en hij geslagen werd en dat u daarop zeker was dat ze voor u kwamen en u hierop vluchtte (Gehoorverslag CGVS, 7 mei 2008, p. 13). Bij de herconvocatie wijzigt deze versie: wanneer uw moeder de deur opent, slingeren ze beledigingen: "Waar is jouw zoon, het beest. **Hij behoort tot een organisatie**", toen u hoorde dat er over een organisatie gesproken werd bent u gevlucht. U bevestigt dat ze zeiden gezegd te hebben dat u tot een organisatie behoorde en vervolgt dat ze zelfs de naam van de organisatie zeiden, u stelt dat het normaal is dat als ze iemand komen arresteren zo een beschuldiging uitten en ontkent dat er andere beschuldigingen waren. Bij confrontatie met uw eerdere omschrijving van wat gezegd werd, ontkent u dat gezegd te hebben en beweert u dat het niet ging over het beledigen van het regime of de president. U herhaalt nog een keer dat ze daarvoor niet kwamen en dat de woorden die in uw oren resoneren zijn "Uw zoon, beest die behoort tot een organisatie" (Gehoorverslag 3 juni 2008, pp. 11-12). U baseert uw verweer louter op een ontkenning zonder een ernstige poging te ondernemen om de tegenstrijdige verklaring concreet te weerleggen of uit te leggen.

U trachtte uw profiel verder nog een oppositietintje aan te meten door te verwijzen naar een familielid die sinds 1980 in de gevangenis zit en waarvan u zich in het eerste gehoor afvroeg of die niet dood was. Hij was niet gelieerd aan een partij maar was ervan beschuldigd iets tegen Hafez al Assad gedaan te hebben en hij noemt (R. M.) (Gehoorverslag CGVS, 7 mei 2008, p. 2). In het tweede gehoor rakelt u deze persoon weer op en stelt dat u een neef langs vaderszijde heeft die reeds lang in de gevangenis is en zijn mama probeert langs alle wegen info te verkrijgen en als iemand vrijkomt ze die persoon gaat opzoeken. Op de vraag hoe die neef noemt, is het opnieuw (R. M.) maar vlak hierop stelt u dat hij gestorven is en gedood werd door Rifat al Assad, dat hij in Tadmur zat en men gehoord had dat Rifat er zat en het vuur geopend had op alle gevangenen, dat Rifat 30.000 gevangenen gedood heeft in Hama door luchtbombardementen. Op de vraag wanneer uw neef gedood werd, wist u het niet en stelt u dat hij in 1980 in de gevangenis was. Het is niet logisch dat u de ene keer over dat familielid in de tegenwoordige tijd spreekt dat hij in de gevangenis is of zit en u zich afvraagt of dat familielid dood zou zijn en hem vervolgens koppelt aan welbekende slachtingen uit de jaren 80 en stellig poneert dat hij daarbij omkwam. Dat ze u bij elke administratie vroegen of u familie van voornoemde neef zou zijn, kan in het licht van bovenstaande verklaringen dan ook niet erg overtuigend (Gehoorverslag CGVS, 3 juni 2008, pp. 8-9).

Ter staving van uw asielrelaas legt u een identiteitskaart voor, uw legerboekje, uw internationale rijbewijs, een gecertificeerde kopie van uw binnenlandse rijbewijs, een envelop waarmee deze documenten vanuit Duitsland naar u verstuurd werden en tot

slot een vertaling van uw diploma. Deze documenten vermogen bovenstaande conclusies niet om te buigen daar deze enkel uw identiteit bewijzen die hier niet ter discussie staat.

Gelet op het hoge gehalte aan onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden in uw verklaringen en het absolute gebrek aan bewijsstukken betreffende uw vluchtrelaas en reisroute, dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Er dient tevens te worden vastgesteld dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing zeer gebrekkig gemotiveerd is en de motieven duidelijk kunnen weerlegd worden en minstens het subsidiaire statuut moet worden toegekend.
2. De Raad wijst erop dat de bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet tot doel hebben de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat hij geen enkel document of ander bewijsstuk neerlegt die zijn vluchtrelaas ondersteunt, hij geen reisbescheiden voorlegt en zijn reisweg niet bewijst, hij vreemde verklaringen aflegt met betrekking tot zijn identiteitskaart en de andere documenten die hij neerlegt met betrekking tot zijn identiteit, en hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt, zoals afdoende wordt toegelicht. De bestreden beslissing is derhalve afdoende gemotiveerd en genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen. Overigens blijkt uit het verzoekschrift ontegensprekelijk dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent vermits hij er kritiek op levert.
3. Zo verzoeker stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitvoerig is geweest over zijn reisweg, hij op alle vragen heeft geantwoord tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het door de illegale wijze waarop hij naar België reisde evident is dat hij geen reisdocumenten kan voorleggen dient te worden opgemerkt dat verzoeker met deze argumenten het motief in de bestreden beslissing, namelijk dat verzoeker niet aantoonde wanneer hij zijn land verliet noch wanneer hij in België aankwam, niet weerlegt noch ontkracht.

4. Daargelaten verzoekers incoherente verklaringen over zijn identiteitskaart, zijn rijbewijs en de andere door hem neergelegde documenten, die overigens steun vinden in het administratief dossier, stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt met betrekking tot de door hem aangehaalde elementen. Immers, verzoeker legt geen enkel begin van bewijs voor van zijn tewerkstelling bij het communicatiebedrijf Hamsho sinds maart 2006, noch van het verwerven van de exclusiviteit voor de verkoop van telefoonkaarten, noch van de overeenkomst die hij heeft gesloten met M.H., zijn handelspartner, noch van een bestelling van telefoonkaarten voor de prijs van 3,750,000 Syrische ponden (ongeveer 50.000 euro). Gelet op de omvang van deze laatste aangehaalde transactie en verzoekers bewering dat hij een secretaresse heeft die voor hem werkte kan het voor iemand die beweert businessman te zijn niet moeilijk zijn om de nodige bewijsstukken voor te leggen over zijn activiteiten en transacties, wat hij niet in het minst doet.
5. Waar verzoeker stelt dat de tegenstrijdige verklaring over het tijdstip waarop zijn boezemvriend K.H. werd aangehouden, 2006 dan wel 2007, slechts een minimaal verschil is kan de Raad verzoekers argument niet bijtreden. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat hij coherente en precieze verklaringen aflegt en zo verzoeker beweert dat K.H. voor hem als een broer was, en verzoeker bij zijn arrestatie naar zijn winkel trok om uit de eerste hand van zijn collega's te vernemen wat er aan de hand was, mag verwacht worden dat hij minstens weet in welk jaar zijn beste vriend gearresteerd werd.
6. Derhalve besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.
7. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker met de bewering "dat de problemen in Syrië voor iedereen bekend zijn" geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd en de bestreden beslissing wordt beaamd en overgenomen.

